

ČESKÁ REPUBLIKA ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci
žalobce: **V. A.**, narozený „X“,
státní příslušnost Ukrajina,
bytem „X“,
proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Odbor azylové a migrační politiky,
sídlem Nad Štolu 3, 170 34 Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2021, č. j. MV-62361-2/OAM-2021,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení usnesení žalovaného ze dne 20. 4. 2021, č. j. MV-62361-2/OAM-2021, jímž žalovaný řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 14. 4. 2021 podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zastavil.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce uvedl, že podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, a to z důvodu nových skutečností, které nebyly v předchozím řízení zkoumány a jsou relevantní pro riziko vážné újmy. Touto novou skutečností, která je sice ještě Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

neprokázaná, ale dle ošetřujícího lékaře téměř jistá, je rakovina prostaty. Již ve svém prohlášení k opakované žádosti uvedl, že dle judikatury Evropského soudu pro lidská práva ke článku 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, aktivuje zdravotní stav cizince zákaz navrácení, pokud existují velmi výjimečné okolnosti a závažné humanitární důvody, popř. se jedná o další výjimečné případy, kdy mohou být humanitární aspekty stejně přesvědčivé. Žalobce dále podotkl, že zákaz navrácení je aktivován při splnění tří podmínek, kterými jsou diagnostikovaná závažná nemoc cizince, v zemi původu cizince neexistuje odpovídající zdravotní péče nebo k ní žadatel nemá faktický přístup a v důsledku absence takové péče je možné očekávat rychlé, nenávratné a vážné zhoršení zdravotního stavu cizince. K tomuto žalobce doplnil, že v zemi jeho původu je zdravotní péče fakticky nedostupná, jelikož je často podmíněna zaplacením úplatku zdravotnickému personálu nebo přímou úhradou zdravotního výkonu, což vyplývá i z dostupných zpráv o situaci v zemi původu. Dle jeho názoru by pak pro něj návrat na Ukrajinu znamenal vážnou újmu. Žalobce rovněž nesouhlasil se závěry žalovaného týkající se faktické dostupnosti onkologické zdravotní péče v zemi původu. Namítal, že se nemohl seznámit s podklady, které žalovaný shromáždil a ze kterých vycházel v odůvodnění svého rozhodnutí, zejména se zprávou ze dne 17.3.2021, Informace OAMP – Ukrajina – Dostupnost a přístup ke zdravotní péči – Informace o dostupnosti a přístupu k onkologické péči, léčbě HIV/AIDS a vybraným vitamínovým přípravkům, která byla hlavním podkladem rozhodnutí. Žalobce rovněž namítá, že autorem uvedené zprávy je sám žalovaný, a nelze tak zaručit její nezávislost, zvláště za situace, kdy se neměl možnost s ní seznámit a vyjádřit se k jejímu obsahu. Žalovaný v rozhodnutí taktéž nijak nerefletoval materiály, na které odkazoval ve svém prohlášení k žádosti o mezinárodní ochranu, zejména pak závěry šetření European Support Office, ze které vyplývá, že v zemi původu žalobce je přístup pacientů k onkologické péči značně problematický, prakticky neexistuje včasná diagnostika a přístup k léčbě je stížen korupcí. Onkologičtí pacienti se také musí podílet na hrazení diagnostických testů, imunoterapie a chirurgických zákroků.

3. Dále žalobce uvedl, že v zemi původu již roky nežije, nemá tam žádné rodinné ani společenské zázemí. V případě návratu by mu jeho finanční situace nedovolila hradit si potřebnou léčbu, přičemž by měl i mizivou šanci na nalezení zaměstnání. Dle jeho názoru žalovaný významně pochybil, když v průběhu řízení nekontaktoval jeho ošetřujícího lékaře a ani se nijak nesnažil ověřit jeho závěry oponentním lékařským posudkem. I přes skutečnost, že výsledky diagnostických testů existenci zhoubného bujení nepotvrdily, je třeba přihlížet ke zkušenostem ošetřujícího lékaře a pravděpodobnosti vzniku onemocnění.
4. Závěrem žalobce shrnul, že žalobou napadené rozhodnutí je postaveno na nedostatečně zjištěném stavu věci, neboť žalovaný vycházel z tendenční interpretace faktů o všeobecné dostupnosti lékařské péče v jeho zemi původu a nijak se nezabýval konkrétní a faktickou dostupností léčby pro něj samotného. Žalovaný nijak nezohlednil fakt, že značná část nezbytné péče je dostupná pouze v případě spoluúčasti pacienta, které žalobce není vzhledem ke své finanční situaci schopen, a rovněž si nijak neověřil diagnózu žalobce a pravděpodobnost výskytu onkologického onemocnění s jeho ošetřujícím lékařem. Žalobce připustil, že s ohledem na skutečnost, že se jedná již o jeho čtvrtou žádost o udělení mezinárodní ochrany, jsou oprávněné určité pochybnosti žalovaného o účelovosti jeho jednání, nicméně jej to nezabavuje povinnosti řádně žádost přezkoumat.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl. Konstatoval, že předmětná žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je již čtvrtou v pořadí, a jedná se tak o další opakovanou žádost ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Jako důvod žádosti žalobce uvedl zdravotní problémy a obavy z dostupnosti případné další léčby na Ukrajině. Tyto důvody žalovaný posoudil a provedl srovnání s tvrzeními, která učinil žalobce v rámci předchozích řízení ve věci mezinárodní ochrany. Dále žalovaný zrekapituloval předchozí žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a uvedl, že po zhodnocení a vzájemném porovnání výpovědí žalobce ve všech předcházejících řízeních nedospěl k závěru, že by žalobci v případě návratu do vlasti hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy podle § 14a zákona o azylu. Žalobce svou vlast neopustil z azylově relevantních důvodů a v případě návratu do vlasti nic nenasvědčuje tomu, že by byl postižen za svou azylovou žádost v zahraničí. Sice v aktuální žádosti uvedl nové skutečnosti, které nebyly předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozích řízeních, nicméně neshledal žádné okolnosti, které by souvisely s důvody stanovenými zákonem o azylu a pro které by se měl žalobce obávat návratu do vlasti a žádat o mezinárodní ochranu ani nesvědčí o tom, že by mohl být pronásledován ve smyslu § 12 zákona o azylu. Dále uvedl, že žalobce svoji žádost odůvodnil závažným zdravotním stavem, karcinomem prostaty, který u něj nebyl potvrzen, a nebyla zahájena žádná specifická léčba. Z předložené lékařské zprávy ani nelze učinit závěr, že by se žalobce nacházel v přímém a bezprostředním ohrožení života či v natolik špatném stavu, že by nebyl schopen cestovat a jeho pobyt by byl vázán výhradně na území České republiky. K dostupnosti a přístupu k onkologické léčbě se vyjádřil na straně 3 žalobou napadeného rozhodnutí, k čemuž si opatřil podklady, které jsou součástí správního spisu. K žalobcem namítanému zpracování podkladů žalovaným uvedl, že tyto podklady byly zpracovány Ministerstvem vnitra, ale na základě aktuálních a objektivních informačních zdrojů, které jsou uvedeny vždy na poslední stránce materiálů včetně příslušných internetových odkazů.
6. Žalovaný závěrem uvedl, že nelze učinit závěr o existenci rizika nebezpečí vážného a nevratného zhoršení zdravotního stavu žalobce ve vlasti, jelikož karcinom prostaty nebyl s absolutní jistotou potvrzen, v současné době v České republice nepodstupuje žádnou léčbu a ve správním řízení byla prokázána dostupnost onkologické léčby na Ukrajině. Dle žalovaného tak byly naplněny podmínky § 11a odst. 3 zákona o azylu a řízení o další opakované žádosti bylo zastaveno.

Posouzení věci soudem

7. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se po řádném poučení, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
8. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během patnáctidenní lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

stanovuje § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. a § 32 odst. 1 zákona o azylu. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlížet toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci nebyly zjištěny.

9. Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobce touto žalobou napadá již v pořadí čtvrté rozhodnutí žalovaného, jímž žalobci nebyla přiznána mezinárodní ochrana dle zákona o azylu. Poslední meritorní přezkum situace žalobce, tedy druhé žádosti, byl proveden rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 9. 2020, č. j. 43 Az 30/2018-74, kterým byla žaloba žalobce zamítnuta jako nedůvodná. Poprvé žádal žalobce o mezinárodní ochranu dne 7. 9. 2016, kdy mu mezinárodní ochrana nebyla rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 10. 2016, č. j. OAM-777/ZA-ZA06-ZA18-2016, udělena. Následně další žádost podal dne 17. 6. 2018 s tím, že toto řízení bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 9. 2018, č. j. OAM-522/ZA-ZA11-LE05-2018, zastaveno z důvodu nepřipustnosti žádosti podle § 10a písm. e) zákona o azylu. Dne 29. 12. 2020 podal žalobce třetí žádost o mezinárodní ochranu, přičemž toto řízení bylo podle § 11a odst. 3 zákona o azylu zastaveno usnesením žalovaného ze dne 4. 1. 2021, č. j. MV-720-2/OAM-2021. Dne 14. 4. 2021 podal žalobce čtvrtou žádost o mezinárodní ochranu, kdy toto řízení bylo zastaveno podle § 11a odst. 3 zákona o azylu žalobou napadeným usnesením.
11. Ze spisového materiálu rovněž vyplynulo, že si žalovaný před rozhodnutím ve věci obstaral spisový materiál k předchozím řízením o udělení mezinárodní ochrany žalobce, tj. Informaci OAMP ze dne 25. 4. 2020 - Ukrajina – Situace v zemi – Politická a bezpečnostní situace, mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, vojenská služba, vnitřně přesídlené osoby, Informaci Ministerstva zahraničních věcí ze dne 6. 8. 2020 - Ukrajina – Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu (stav srpen 2020), Informace MZV ČR ze dne 22. 2. 2021 – Ukrajina – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí a Informaci OAMP ze dne 17. 3. 2021 – Ukrajina – Dostupnost a přístup ke zdravotní péči – Informace o dostupnosti a přístupu k onkologické péči, léčbě HIV/AIDS a vybraným vitamínovým přípravkům.
12. Podle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu se další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany rozumí druhá opakovaná žádost podaná toutéž osobou po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, s výjimkou rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. a), d), e), f), h) nebo j) o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a všechny žádosti následující po ní.
13. Podle § 11a odst. 3 zákona o azylu, podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a 14a, ministerstvo řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

usnesením zastaví. Usnesení o zastavení řízení lze vydat do 10 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ministerstvo usnesení o zastavení řízení doručí cizinci na místě nebo na adresu místa pobytu na území, byla-li cizincem při podání další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedena; jinak se usnesení o zastavení řízení uloží po dobu 10 dnů v azylovém zařízení, kde byl cizinec naposledy hlášen k pobytu, a oznámení o uložení písemnosti se vyvěsí na úřední desce v tomto azylovém zařízení. Podání žaloby proti usnesení o zastavení řízení nemá odkladný účinek.

14. Výše citované ustanovení upravuje speciální postup správního orgánu v případě podání další opakované žádosti dle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Je-li v kontextu předchozích řízení ve věci mezinárodní ochrany nebo podstatné změny okolností (zejména vnějších okolností) možné se domnívat, že cizinec nebude vystaven pronásledování, nebo že mu nehrozí vážná újma, pak se řízení usnesením do 10 dnů zastaví. Tento postup se uplatní s přihlédnutím ke všem předchozím řízením, což znamená, že všechny skutečnosti tvrzené cizincem už byly posouzeny jednak ministerstvem, ale i soudem, podal-li cizinec žalobu, a to jak v prvním standardním řízení, tak v řízení o první opakované žádosti. Případné nové skutečnosti musí být takového charakteru, že jde o podstatnou změnu okolností se vztahem k pronásledování nebo hrozbě vážné újmy a žadatel je musí uvést ve svém podání. Ne každá nová skutečnost tedy naplní tyto podmínky. Ministerstvo o režimu této další opakované žádosti rozhodne v již popsaném řízení a řízení o žádosti buď usnesením zastaví, anebo žadatele vyzve, aby se dostavil k poskytnutí údajů k podané žádosti, což jasně indikuje, že žalovaný žádost vyhodnotil jako přípustnou a činí další kroky v řízení. K posledně uvedenému však v nyní posuzované věci nedošlo a řízení o další opakované žádosti bylo usnesením žalovaného zastaveno, neboť nebylo prokázáno, že by došlo k takové podstatné změně okolností, na základě nichž by bylo možno se důvodně domnívat, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování nebo že mu hrozí vážná újma v zemi původu. Proto další opakovaná žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany nemohla být posouzena jako přípustná a v souladu s právními předpisy bylo řízení o ní zastaveno.
15. Z judikatury vyplývá, že odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 11a odst. 3 zákona o azylu musí obsahovat odůvodněný závěr, že 1) cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, 2) nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017-38).
16. Co se týče postupu žalovaného a jeho závěrů, soud poté uvádí, že se s nimi plně ztotožňuje. V daném případě bylo na žalobci, aby uvedl takové nové skutečnosti, které neuvedl v předchozím řízení bez svého zavinění a jež svědčí o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu a jimiž se bude muset žalovaný zabývat. Žalobce ovšem žádné nové azylově relevantní skutečnosti neuvedl. Žalovaný dostatečně zohlednil nová tvrzení žalobce stran jeho zdravotního stavu, kdy se seznámil s lékařskou zprávou, ze které vyplynulo, že se u žalobce objevilo podezření na rakovinu prostaty, která ale nebyla diagnostikována a žalobce ani nepodstupuje žádnou léčbu. Žalovaný následně ze zpráv o zemi původu žalobce zjistil, jak funguje tamní zdravotnický systém, a dospěl k závěru, že žalobce své zdravotní problémy může řešit na Ukrajině. Skutečnost, že u žalobce bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

shledáno neprokázané podezření na rakovinu prostaty, není dle zdejšího soudu okolností, pro kterou lze opakovanou žádost o mezinárodní ochranu meritorně projednat, neboť sice jde o nové tvrzení žalobce, ale nejedená se o takovou změnu okolností, se kterou by bylo možné bez dalšího spojit hrozbu vážné újmy. Dle názoru soudu tedy nebyly naplněny zákonné podmínky pro to, aby mohla být žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany opětovně věcně projednána, a žalovaný tak postupoval v souladu se zákonem, jestliže řízení podle § 11a odst. 3 zákona o azylu zastavil.

17. K žalobcem uváděnému zákazu navrácení žadatele dle judikatury Evropského soudu pro lidská práva soud uvádí, že sám žalobce konstatoval, že tento zákaz je aktivován při splnění tří podmínek. První podmínka stanoví, že cizinec má diagnostikovanou vážnou nemoc, ale z lékařské zprávy předložené žalobcem vyplývá, že nemoc mu zatím diagnostikována nebyla. Z tohoto důvodu není žalobcem zmiňovaná judikatura Evropského soudu pro lidská práva pro případ žalobce přílehlavá.
18. Důvodnou neshledal soud ani námitku o nemožnosti seznámit se s podklady rozhodnutí. V řízení o udělení mezinárodní ochrany je pochopitelně třeba respektovat nejenom všechny základní zásady správního řízení, ale také všechna procení práva účastníka řízení, včetně práva na vyjádření se k podkladům rozhodnutí plynoucího z § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 S., správní řád (dále jen „správní řád“). Avšak řízení o další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 11a odst. 3 zákona o azylu je procesně zjednodušené, modifikován je způsob doručení rozhodnutí i požadavky na jeho odůvodnění. Toto rozhodnutí musí správní orgán vydat ve lhůtě 10 kalendářních dnů ode dne podání žádosti. V tak krátké lhůtě nelze po správním orgánu požadovat, aby rozhodnutí ve věci předcházela výzva správního orgánu podle § 36 odst. 3 správního řádu, neboť by fakticky lhůta pro vydání rozhodnutí nemohla být dodržena.
19. Soud se následně zabýval tvrzením žalobce, podle něhož žalobce považuje za nepřípustné, aby podkladem pro vydání rozhodnutí byl důkaz vytvořený žalovaným, konkrétně žalobce poukazoval na materiál Informace Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky OAMP – Ukrajina – Dostupnost a přístup ke zdravotní péči – Informace o dostupnosti a přístupu k onkologické péči, léčbě HIV/AIDS a vybraným vitamínovým přípravkům ze dne 17. 3. 2021, který je součástí správního spisu. Soud zdůrazňuje, že v tomto materiálu je jasně obsažena informace o způsobu zpracování daného dokumentu na základě uznávaných a relevantních veřejně dostupných informací, které jsou v textu uvedeny ve formě poznámek a kompletního seznamu zdrojů, včetně internetových odkazů. Dále tato informace obsahuje údaje ohledně jejího vypracování, a to v souladu s Pokyny EU pro zpracování informací o zemích původu a Zprávou EASO k metodice informací o zemích původu, jimiž je žalovaný při vypracování vázán. Výše uvedený materiál byl tedy zpracován žalovaným v souladu se shora specifikovanými pokyny, a proto žalovaný mohl z Informace Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky OAMP – Ukrajina – dostupnost a přístup ke zdravotní péči – Informace o dostupnosti a přístupu k onkologické péči, léčbě HIV/AIDS a vybraným vitamínovým přípravkům ze dne 17. 3. 2021 vycházet. Daná žalobní námitka je proto nedůvodná.
20. K námitce, že napadené rozhodnutí vychází z nedostatečně zjištěného stavu věci, neboť se žalovaný nezabýval konkrétní a faktickou dostupností léčby, soud uvádí, že shledal žalovaným shromážděné podklady pro rozhodnutí dostatečnými. Žalovaný se dostupností onkologické léčby na Ukrajině podrobně zabýval na str. 3 až 4 žalobou napadeného

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rozhodnutí, přičemž vycházel zejména z Informace OAMP – Ukrajina – dostupnost a přístup ke zdravotní péči – Informace o dostupnosti a přístupu k onkologické péči, léčbě HIV/AIDS a vybraným vitamínovým přípravkům ze dne 17. 3. 2021. Z výše uvedené informace vyplývá, že chemoterapeutické a radioterapeutické výkony jsou hrazeny ze státního zdravotního pojištění, k němuž mají přístup všichni ukrajinští občané, včetně těch, kteří se vrátili ze zahraničí. Pacienti doplácí za diagnostické testy, imunoterapii a chirurgické výkony. Žalovaný se na str. 2 až 3 svého rozhodnutí rovněž zabýval lékařskou zprávou, kterou předložil žalobce k žádosti o mezinárodní ochranu a z níž je zřejmé, že onkologické onemocnění prostaty nebylo u žalobce prokázáno. Soud hodnotí skutkový stav zjištěný žalovaným jako zcela dostatečně zjištěný ve smyslu § 3 správního řádu. Z těchto důvodů považuje soud námitku nedostatečně zjištěného stavu věci za nedůvodnou.

21. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 29. září 2021

Mgr. Ladislav Vaško, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.